

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 marca 2017 r. , znak (...) -2016 , Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył J. R. (1) kapitał początkowy i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 79 125,31 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął : podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 637,30 zł (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 52,20% - wyliczony z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. 1986 – 1995 przez kwotę bazową tj. 1 220,89 zł) ; okresy składkowe (tj. 15 lat , 5 miesięcy i 18 dni – 185 miesięcy) , nieskładkowe - okresy sprawowania opieki nad dziećmi (3 lata tj. 36 miesięcy); współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 77,14 % ; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn).

(decyzja - plik II akt ZUS)

Decyzją z dnia 1 kwietnia 2016 r. , znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przyznał J. R. (1) emeryturę od 23 lutego 2016 r. tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury. W treści decyzji wskazano, że do obliczenia emerytury przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 6 668,75 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 259 233,65 zł , średnie dalsze trwanie życia tj.253,90 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 1 047,27 zł [(5 491,25 + 259 233,65 + 1 177,50) /253,90]. Organ rentowy w punkcie zatytułowanym „ naliczone wyrównania , potrącenia i odliczenia” wskazał ,że należność za okres od 23 lutego 2016 r. do 31 marca 2016 r. w kwocie 1 602,55 zł ,wraz ze świadczeniem za kwiecień w kwocie 1 049,78 zł po odliczeniu zaliczki na podatek odprowadzonej do Urzędu Skarbowego w kwocie 195,00 zł liczonej od podstawy opodatkowania 2 352,00 zł , składki na ubezpieczenie zdrowotne w łącznej kwocie 211,71 zł w tym odliczanej od podatku 182,31 zł , z kwoty świadczenia 29,40 zł , zostanie przekazana , za pośrednictwem poczty , w kwocie 1 049,78 zł.

(decyzja k.17 - 18 odwrót plik I akt ZUS)

Decyzją z dnia 1 kwietnia 2016 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przyznał J. R. (1) jednorazowy dodatek pieniężny w wysokości 300 zł.

(decyzja k.16 – 16 odwrót plik I akt ZUS)

W dniu 11 maja 2016 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie J. R. (1) od ww. decyzji w następującym zakresie:

- od decyzji z dnia z dnia 1 kwietnia 2016 r. , znak (...) w zakresie części zatytułowanej „ naliczone wyrównania , potrącenia i odliczenia” , gdyż Zakład Ubezpieczeń Społecznych niezasadnie odliczył od sumy należnego jej świadczenia kwotę nadpłaconego podatku dochodowego tj. 57,70 zł.

- od decyzji z dnia 30 marca 2017 r. , znak (...) -2016 w zakresie odnoszącym się do okresów składkowych oraz obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego , gdyż Zakład Ubezpieczeń Społecznych do ustalenia okresów składkowych i kapitału początkowego nie uwzględnił okresu zatrudnienia wnioskodawczynie w Pracowni K. W. C. od 5 stycznia 1984 r. do 31 sierpnia 1985 r. Nadto wnioskodawczynie wskazała ,że w okresie prowadzenia działalności gospodarczej tj. od 5 września 1986 r. do 1 marca 2002 r. rozliczała się stawką zryczałtowaną i tym samym składki na ubezpieczenie społeczne odprowadzała od kwoty nie niższej niż 60 % przeciętnego wynagrodzenia (dodatkowo w okresie od 15 lipca 1986 r. do 31 lipca 1991 r. J. R. (1) odprowadzała składki za członka rodziny będącego osobą współpracującą).

- od decyzji z dnia 1 kwietnia 2016 r. , znak (...) w całości , gdyż Zakład Ubezpieczeń Społecznych powinien jej przyznać dodatek w wysokości 400,00 zł z uwagi na fakt ,iż należne jej świadczenie nie przekraczało kwoty 900,00 zł brutto.

(odwołanie k.2 – 4 , odwołanie k.2 – 4 akt o sygn. VIII U 1146/16)

W odpowiedzi na odwołanie , pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie k.6 – 7 odwrót , odpowiedź na odwołanie k.6 – 7 odwrót akt o sygn. VIII U 1146/16)

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2016 r. Sąd zarządził połączenie sprawy o sygnaturze akt VIII U 1146/16 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 1145/16 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz zarządził ich prowadzenie pod sygnaturą VIII U 1145/16.

(postanowienie k.7 akt o sygn. VIII U 1146/16)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni J. R. (1) urodziła się w dniu (...)

Zaskarżoną decyzją z dnia 30 marca 2017 r., znak (...) -2016 , Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przeliczył J. R. (1) kapitał początkowy i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 79 125,31 zł.

(decyzja - plik II akt ZUS)

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia ubezpieczonej w następującej wysokości:

- za rok 1986 – 183 600,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 289 140,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 63,50 %,
- za rok 1987 – 252 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 350 208,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 71,96 %,
- za rok 1988 – 324 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 637 080,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 50,86 %,
- za rok 1989 – 861 300,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 2 481 096,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 34,71 %,
- za rok 1990 – 4 176 416,00 zł co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 12 355 644,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 36,87 %,
- za rok 1991 – 10 949 221,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 21 240 000,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 51,55 %,
- za rok 1992 – 17 614 800,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 35 220 000,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 50,01 %,

- za rok 1993 – 25 879 200,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 47 940 000,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 53,98 %,
- za rok 1994 – 31 482 600,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 63 936 000,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 53,72 %,
- za rok 1995 – 4 239,74 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 8 431,44 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 54,86 %,

Wyliczony na podstawie powyższych danych wskaźnik wyniósł 52,20 %.

(obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego - plik II akt ZUS)

Przy ustalaniu wartości kapitału początkowego uwzględniono wnioskodawczyni następujące okresy:

- od 25 września 1970 r. do 1972 r. – zatrudnienie w (...) (...) w Ł.
- od 5 marca 1981 r. do 12 czerwca 1983 r. , od 24 stycznia 1984 r. do 13 października 1984 r. – opieka nad dzieckiem.
- od 13 czerwca 1983 r. do 23 stycznia 1984 r. – zatrudnienie w zakładzie krawieckim należącym do W. C..
- od 1 września 1985 r. do 31 lipca 1990 r. , od 1 września 1990 r. do 30 czerwca 1994 r. , od 1 sierpnia 1994 r. do 30 czerwca 1995 r. , od 1 sierpnia 1995 r. do 30 czerwca 1998 r. oraz od 1 sierpnia 1998 r. do 30 listopada 1998 r. – prowadzenie działalności gospodarczej.

(ustalenia w aktach ZUS)

Decyzją z dnia 17 maja 2016 r. , znak (...) -2016 , Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. uzupełnił ww. decyzję poprzez wskazanie ,że przy ustalaniu wartości kapitału początkowego nie uwzględniono okresu od 24 stycznia 1984 r. do 31 grudnia 1985 r. (z uwagi na brak zgłoszenia wnioskodawczyni do ubezpieczenia).

(decyzja - plik II akt ZUS)

Zaskarżoną decyzją z dnia 1 kwietnia 2016 r. , znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przyznał J. R. (1) emeryturę od 23 lutego 2016 r. tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury.

(decyzja k.17 - 18 odwrót plik I akt ZUS)

Zaskarżoną decyzją z dnia 1 kwietnia 2016 r. , znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przyznał J. R. (1) jednorazowy dodatek pieniężny w wysokości 300,00 zł.

(decyzja k.16 – 16 odwrót plik I akt ZUS)

W okresie od 13 czerwca 1983 r. do 23 stycznia 1984 r. J. R. (1) była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy w zakładzie krawieckim należącym do W. C..

(zeznania świadka W. C. min. 00:13:46 – 00:16:28 rozprawy z dnia 7 grudnia 2016 r., płyta CD k.34 , potwierdzenie ubezpieczenia pracowników k.50 – 50 odwrót)

Wnioskodawczyni zawieszała prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą w następujących okresach :

- od 1 do 31 sierpnia 1990 r.

- od 1 do 31 lipca 1994 r.

- od 1 do 31 lipca 1995 r.

- od 1 do 31 lipca 1998 r.

W ww. okresach wnioskodawczyni nie opłacała obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne.

(ustalenia w aktach ZUS , dokumentacja ZUS k.105 – 109 odwrot)

Wskaźnik wysokości kapitału początkowego , z uwzględnieniem okresu faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej (z pominięciem sierpnia 1990 r. , lipca 1994 r. , lipca 1995 r. oraz lipca 1998 r.) , jak i dochodów stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne uzyskiwanych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z obowiązującymi w spornym okresie przepisami, wyniósł 52,27 % (z lat 1986 – 1995). Wysokość kapitału początkowego wyniosła 79 128,56 zł.

(opinia k.142 - 165 oraz opinia uzupełniająca k.188 - 195 biegłego sądowego w księgowości A. G.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie ww. dokumentów, a także w oparciu o zeznania świadka W. C..

Sąd odmówił natomiast wiarygodności zeznaniom wnioskodawczyni co do świadczenia pracy u W. C. w okresie od 24 stycznia 1984 r. do 31 sierpnia 1985 r. Oprócz własnych twierdzeń (w tym co do okoliczności dokonania własnoręcznego wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej), wnioskodawczyni nie przedstawiła bowiem jakichkolwiek wiarygodnych dowodów w tym zakresie. Co więcej, twierdzenia J. R. (1) pozostawały w oczywistej sprzeczności z zeznaniami W. C. oraz dokumentacją zgromadzoną przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Należy także wskazać, że nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76; wyrok Sądu Najwyższego z 7 października 1998 r., sygn. II UKN 244/98, OSNAP 1999, nr 20, poz. 662).

Powołany przez Sąd biegły w dziedzinie księgowości dokonał hipotetycznego wyliczenia wysokości kapitału początkowego, a także emerytury J. R. (2) w dwóch wariantach. Sąd przyjął, że wyliczenia dokonane przez biegłego w I wariantcie powinny zostać uwzględnione wnioskodawczyni przy wyliczaniu wartości kapitału początkowego oraz kwoty należnej jej emerytury , gdyż wyliczenia te uwzględniają zarówno okres faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej (z pominięciem sierpnia 1990 r. , lipca 1994 r., lipca 1995 r. oraz lipca 1998 r.) , jak i dochody stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne uzyskiwanych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z obowiązującymi w spornym okresie przepisami. Tym samym, II wariant wyliczeń dokonanych przez biegłego nie mógł zostać uwzględniony, gdyż był sprzeczny z ustalonym w niniejszej sprawie stanem faktycznym.

Sąd oddalił wniosek o zobowiązanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do złożenia deklaracji zgłoszeniowych pracowników zatrudnianych przez W. C. , gdyż na podstawie danych odnoszących się do innych osób nie sposób ustalić okres faktycznego zatrudnienia wnioskodawczyni w ww. zakładzie pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.173 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 roku poz. 1270) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy

składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art.174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art.26 ust.3 dla osób w wieku 62 lat (art.173 ust.2 ww. ustawy). Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (art.173 ust.3 ww. ustawy).

Zgodnie z treścią art.174 ust.1 i 2 ww. ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art.53, z uwzględnieniem ust.2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1. okresy składkowe, o których mowa w art.6,
2. okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 5,
3. okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego, w myśl ust.3 art.174 ww. ustawy, ustala się na zasadach określonych w art. 5, 16, 17 ust.1 i 3 oraz art.18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed 1 stycznia 1999 roku.

Zgodnie z treścią §21 ust.1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. nr 237, poz.1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja §21 ust.1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku §20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U. nr 10, poz.49) wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997 roku - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 roku - III AUr 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III AUr 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych może być uwzględnione tylko wynagrodzenie faktycznie uzyskane przez ubezpieczoną w danym okresie, a nie zaś wynagrodzenie ustalone na podstawie przypuszczeń czy też uśrednień. Jedynie wynagrodzenie ubezpieczonej ustalone w sposób niewątpliwy, wobec którego nie istnieje wątpliwość, iż zostało ono zawyżone, może być podstawą do ustalenia współczynnika wysokości podstawy wymiaru.

Ustalony w niniejszej sprawie stan faktyczny wskazuje jednoznacznie, że wnioskodawczyni była zatrudniona w zakładzie krawieckim należącym do W. C. jedynie w okresie od 13 czerwca 1983 r. do 23 stycznia 1984 r. ,a podczas zawieszania prowadzenia działalności gospodarczej tj. od 1 do 31 sierpnia 1990 r. , od 1 do 31 lipca 1994 r. , od 1 do 31 lipca 1995 r. oraz od 1 do 31 lipca 1998 r. nie opłacała składek na ubezpieczenia społeczne. Wyliczony zaś wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału (na podstawie ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego) wyniósł 52,27% (z lat 1986 – 1995) i okazał się wyższy od dotychczas przyjmowanego przez organ rentowy względem ubezpieczonej.

Wobec zatem ustalenia, że obliczony kapitał początkowy jest bardziej korzystny, niż wyliczył organ rentowy, Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W pozostałym zaś zakresie Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie, o czym orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku.

W ocenie Sądu nie ulega bowiem wątpliwości, że wnioskodawczyni nie wykazała, że była zatrudniona przez W. C. w okresie od 24 stycznia 1984 r. do 31 sierpnia 1985 r., a nadto Sąd nie ma podstaw do zaliczenia do stażu pracy okresów za które wnioskodawczyni nie opłaciła składek. Stosownie do treści art. 5 ust.4 pkt 1 ww. ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty dla płatników składek, zobowiązanych do opłacania składek na własne ubezpieczenia emerytalne i rentowe nie uwzględnia się okresu, za który nie zostały opłacone składki, mimo podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym w tym okresie. Samo bowiem prowadzenie działalności gospodarczej, bez opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, nie stanowi okresu składkowego. Taki reżim ma swe uzasadnienie w tym, że prowadzący działalność gospodarczą są jednocześnie płatnikami składki, stąd od nich tylko zależało, czy składka została uiszczona. Również w postępowaniu o świadczenie emerytalne obowiązuje zasada, że to zainteresowany ma wykazać okres ubezpieczenia, tj. opłacania składek na ubezpieczenie społeczne lub zwolnienie od ich opłacania. Prowadzenie działalności, bez opłacania składek, nie stanowi okresu składkowego w ubezpieczeniu emerytalno-rentowym.

Sąd nie ma również podstaw do zakwestionowania prawidłowości decyzji z dnia 1 kwietnia 2016 r., znak (...) w zakresie odliczenia od sumy należnego wnioskodawczyni świadczenia kwoty nadpłaconego podatku dochodowego tj. 57,70 zł. Wskazać należy, że zgodnie z art. 12 ust. 7 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych z dnia 26 lipca 1991 r. (tj. Dz. U. z 2018 r. , poz. 1509) organy rentowe są obowiązane, w terminie do końca lutego, po upływie roku podatkowego, sporządzić i przekazać roczne obliczenie podatku według ustalonego wzoru, podatnikom uzyskującym dochód z emerytur i rent. Stosownie zaś do treści art.34 ust.12 ww. ustawy różnicę między podatkiem wynikającym z rocznego obliczenia , a sumą zaliczek pobranych od stycznia do grudnia pobiera się z dochodu za marzec lub kwiecień roku następnego. Jeżeli zaś z rocznego obliczenia podatku wynika nadpłata, zalicza się ją na poczet zaliczki należnej za marzec, a jeżeli po pobraniu zaliczki pozostaje nadpłata, płatnik zwraca ją podatnikowi w gotówce. Tym samym, po zakończeniu roku podatkowego wnioskodawczyni będzie mogła ubiegać się o zwrot należnej kwoty zmniejszenia podatku.

Brak jest podstaw do zakwestionowania prawidłowości decyzji z dnia 1 kwietnia 2016 r., znak (...) co do wysokości przyznanego jej jednorazowego dodatku pieniężnego. Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 15 stycznia 2016 r. o jednorazowym dodatku pieniężnym dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenia przedemerytalne, zasiłki przedemerytalne, emerytury pomostowe albo nauczycielskie świadczenia kompensacyjne w 2016 r. (tj. Dz.U. z 2016 r. , poz. 2011) dodatek przysługuje w wysokości 300 zł, jeżeli świadczenie lub suma świadczeń przysługujących osobie uprawnionej wynosi powyżej 900,00 zł, nie więcej jednak niż 1100,00 zł (w przypadku wnioskodawczyni była to kwota w wysokości 1 049,78 zł). W ocenie Sądu nie ulega bowiem wątpliwości, że wskazane w treści ustawy przedziały świadczeń odnoszą się do kwot brutto, a nie kwot netto tj. świadczeń rzeczywiście otrzymywanych przez wnioskodawczynię.

S.B.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć ubezpieczonej i pełnomocnikowi ZUS z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie złożenia apelacji.
2. Wypożyczyć pełnomocnikowi ZUS akta rentowe, zobowiązując do zwrotu w razie złożenia apelacji.